

טז:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

עין משפט
גז מנזרה

מסורת הש"ס

וזה הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא. מימה דתנן בפירקין (לקמן מה). אלו נאמנס להעד בגודלן מה שרלו בקטנותן וזכרתי בפלונית שאלה בהיומא וראשה פרוע וקאמר בגמ' מ"ט כיון דרוב נשים כמותות נישאות גילוי מילתא בעלמא הוא והשמה היכי מיירי אס יש לה קול למה נרץ שום עדות לרב יחיל כתר רובא דפירין הכא וחי אין לה קול א"כ איתרע לה רובא ויטערך שני עדים כשרים וכי מימא דכשמעיד הוא שאלה בקוטעו ואחר עמו חשבינן קול הא סרן הכא ספדי שקרי וניהו ויש לומר דרוב נשים כמותות נישאות עדין מרוב נשים הנישאות כמותות יש לה קול וכי אין לה קול לא יתרע כל כך רוב דכמותות נישאות שלא יועיל עדות דלרא דקוטעו ואחר עמו:

16) וזה הואיל ואין לה קול. שאין מעיד עליה שאלה בהיומא: כי אסו עדים מאי הוי. כיון דחוקה דיש לה קול הרבה היו יודעין: דלמא מפקא עדים. עדי הינומא: כוסבין שוכר. שכשפרע לה כתובתה תכחז לו שקבלה כתובתה והיה צדו לזכות: וזה אומר. ודלא כמאן דלמחר אין כותבין בצבא בתרא:

רובא אמר. לעולם אין כותבין דלמלא זה נרץ לשמור שוכרו ומן העכברים ומי שיש לו שטר על חברו או יצא השטר ויחזירו או לא יעול כלום ומתני במקום שאין כותבין כמותה אלא כותבין על מתני בית דין שחקנו לכמותה מאתים ולא למנה מנה דליכא למימש ללמלא הדרה ומפקא לה: דמתני לה. לדברי אבהו ולגרסא פפא: העמינה כפוסה. והיא חובעת מאתים והיא אומר אלמנה נשאתין: רקדו לפני. אס יש עדים שרקדו לפניו כיוס נישואיה: כוס של בשורה. המבשר עליה סמניו כמותות ולקמן מפרש מאי היא: אלא. הכי קאמר כל איבדה כמי שהטמינה בפניו דמי ולא גביא והכי קתני איבדה כמותה הטמינה כמותה נשפת כמותה אס רקדו לפניו וכו'. והכי פירושא למרה אבד שטר כמותה הכי היא כמי שהטמינה כמותה בפניו כדי להוציא ולגבות פעם שניה ואינה גובה כלום אלא"כ תביא השטר ואס אמרה נשרפה ויש עדים שנישפה דהשמה ליכא למימש למידי תביא עדים שרקדו לפניו שזה סימן כמותה ותגבה מאתים: מאן דמתני לה. לדברי אבהו ורב פפא דאברייתא: כל שכן אמתניין. דכיון דאברייתא דקתני כדריא איבדה כמותה גביא ועלה קאמר רב פפא דלא גביא ומתוך לה דמדה קתני איבדה כמותה הכי היא כמי שהטמינה וכשנישפה הוא דקא גביא ולעולם אין כותבין שוכר כל שכן דלמתני איכא למימר פלוגתא דרב פפא דאב"ד דלמחר דכמקום שאין כותבין כמותה עסקין: ומאן דמתני. פלוגתא דרב פפא דרב אבהו דמתני: אלא דאברייתא לא. מתני ליה דודאי שמתני מינה דכותבין שוכר דהא כמקום שכותבין כמותה כמותה ולא יתח' לשנויי שגיאת דחיקא למימר איבדה כמותה כמותה כמותה: כיון דלא אפשר. כגון כמקום שאין כותבין כמותה וגזבות על פי עדים ויש לחוש לשמא תלך לכו"ד אחר ותביא עדים אחרים ותגבה פעם שניה ודאי כותבין שוכר: ראוי הוה או לאכול כפרוה. אי נישאת לכהן דכמותה שלמה נמלאת ולא בעולה שתפסל לכהן מחמת גזות:

גליון הש"ס

נב' א' כל הנישאת. שכן זה נדה דף כט ע"א:

מוסף רש"י

כי אתר עדים. שאלה נשיטתא. מאי הוי. למחר שכן עמון אין יודעין אס ניטת כמותה או אלמנה נמלא דלון פון קול כלל. הבך סודרי שקרי גיבור. ולא רחוק יוצאה נשיטתא רובא דרב צבא. רוב הנשאת בתולה יש לה קול. מתוך שיש שמה נישואי כמותה זכרים בה בני אדם (שם). איתרע לה רובא. דכמותות נישאות. דכיון י' הן קול מתני כמי של אחר דוב. ויפון דליכא למימר הכי וזילת למימר הכי התיילת מחברו עלוי הראיה: שם.

וזה הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא א"י כל הנשאת בתולה יש לה קול כי אתר עדים מאי הוי הנך סודרי שקרי גיבור אלא אמר רבינא רוב הנשאת בתולה יש לה קול וזו הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא: אם יש עדים שיצתה בהיומא וכו': וליחוש דלמא מפקא עדים בהאי כי דינא וגביא בה מפקא לה לכתובה בהאי ב"ד וגביא בה א"ר אבהו זאת אומרת כותבין שוכר רב פפא אמר כמקום שאין כותבין כמותה עסקין ואיכא דמתני לה אברייתא איבדה כמותה הטמינה כמותה נשרפה כמותה רקדו לפניו שחקו לפניו העבירו לפניו כוס של בשורה או מפה של בתולים אם יש לה עדים באחד מכל אלו כמותה מאתים וליחוש דלמא מפקא עדים בהאי ב"ד וגביא והדר מפקא לכתובתה בהאי ב"ד וגביא בה א"ר אבהו זאת אומרת כותבין שוכר רב פפא אמר כמקום שאין כותבין כמותה עסקין והיא איבדה כמותה קתני דכתב לה איהו סוף סוף מפקא לה וגביא בה מאי איבדה כי הטמינה ועוד הטמינה מאי איכא למימר ותו איבדה למה לי אלא כל איבדה כי הטמינה בפניו דמי ולא יבויגן לה עד דאמרי עדים נשרפה כמותה מאן דמתני לה אברייתא כל שכן אמתני' ומאן דמתני לה אמתני' אבל אברייתא לא כי קושיא: אם יש עדים ב"ד וליחוש דלמא מפקא עדי הינומא בהאי ב"ד וגביא והדר מפקא עדי הינומא כבי דינא ארינא וגביא במקום דלא אפשר ודאי כותבין שוכר: העבירו לפניו כוס של בשורה: מאי כוס של בשורה אמר רב אדא בר אבהו כוס יין של הרומה מעבירין לפניו כלומר ראויה היתה זו לאכול בתרומה מתקף לה רב פפא אטו אלמנה מי לא אכלה בתרומה אלא אמר רב פפא זו ראשית בתרומה ראשית תניא רבי יהודה אומר חבית של יין מעבירין לפניו אמר רב אדא בר אבהו בתולה וקמי בעולה לא יעברך קמי בתולה מאתים ואמרה אנה בתולה הואי והאי דלא עברו קמאי אתנוסי הוא דאתניסו רבנן כיצד מרקדין לפני הכלה בית שמאי ואמרים כלה

מסקין לה רב פפא. ומה זו עדות ללא נישאת אלמנה: אעו. אי נישאת כשהיא אלמנה לכהן הדיוט מי לא אכלה בתרומה: זו ראשית. בעילתה ראשית: וימנין דפספס מאסין. בלא בית דין וכי בעינן לאפוקי מינה משום דלין עדים שהעבירו לפניו אמרה איתנוסי הוא דליתנוסי שיעורים היו מאונס יין המשחה הלך השמא אהו עדים שהעבירו לפניו פחותה ותו ליכא' מידי: כיצד מרקדין. מה אומרים לפניו: כמות

וזה הואיל ואין לה קול איתרע לה רובא. מימה דתנן בפירקין (לקמן מה). אלו נאמנס להעד בגודלן מה שרלו בקטנותן וזכרתי בפלונית שאלה בהיומא וראשה פרוע וקאמר בגמ' מ"ט כיון דרוב נשים כמותות נישאות גילוי מילתא בעלמא הוא והשמה היכי מיירי אס יש לה קול למה נרץ שום עדות לרב יחיל כתר רובא דפירין הכא וחי אין לה קול א"כ איתרע לה רובא ויטערך שני עדים כשרים וכי מימא דכשמעיד הוא שאלה בקוטעו ואחר עמו חשבינן קול הא סרן הכא ספדי שקרי וניהו ויש לומר דרוב נשים כמותות נישאות עדין מרוב נשים הנישאות כמותות יש לה קול וכי אין לה קול לא יתרע כל כך רוב דכמותות נישאות שלא יועיל עדות דלרא דקוטעו ואחר עמו:

מסקין לה רב פפא. ומה זו עדות ללא נישאת אלמנה: אעו. אי נישאת כשהיא אלמנה לכהן הדיוט מי לא אכלה בתרומה: זו ראשית. בעילתה ראשית: וימנין דפספס מאסין. בלא בית דין וכי בעינן לאפוקי מינה משום דלין עדים שהעבירו לפניו אמרה איתנוסי הוא דליתנוסי שיעורים היו מאונס יין המשחה הלך השמא אהו עדים שהעבירו לפניו פחותה ותו ליכא' מידי: כיצד מרקדין. מה אומרים לפניו: כמות

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה

כלה